

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣ

ΓΑΛΑΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ,
ΤΗΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΗΝ ΤΗΝ ΕΙΚΟΣΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

Οσοι Ἰουδαῖοι παχυλοὶ ἦσαν κατὰ τὸν νοῦν, μὴ διαχρίνοντες τὰς τοῦ νόμου ἐντολὰς ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῷ συμβόλων, ἐνόμιζον, ὅτι καὶ αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ σύμβολά εἰσι πράγματα ἐπίσης αἰώνια καὶ ἴσοδύναμα· διὸ, καذν τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίστευσαν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὅμως ἐδίδασκον τὴν διατήρησιν τῶν συμβολικῶν παραγγελμάτων, καθὼς καὶ τὴν τῶν ἀγίων ἔντολῶν. Ἡ περιτομὴ ἡν σύμβολον τοῦ ἀγίου βαπτίσματος· «Καὶ περιετμήθητε, ἔλεγεν ὁ Παῦλος, περιτομὴ ἀχειροποιήτω, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἀμαρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ· συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι». Φανερὸν οὖν ἐστιν, ὅτι, ὅταν ἥλθον τὰ στυμαινόμενα πράγματα, γεγόνασιν ἀργὰ τὰ σύμβολα. Αὐτοὶ ὅμως ἐκήρυττον, ὅτι ἡ περιτομὴ ἐστιν ἀναγκαῖα πρὸς τὴν σωτηρίαν· ἐποίουν δὲ τοῦτο προθύμως, ἐπειδὴ ἔθλεπον, ὅτι διὰ τοῦ τοιούτου κηρύγματος φέύγουσι τοὺς διωγμοὺς τῶν ἀπίστων Ἰουδαίων· ἡ τούτων διδασκαλία φθάσασα καὶ ἔως τῶν Γαλατῶν, διέφειρεν ἐξ αὐτῶν πτολλούς· διὸ μετὰ θερμοῦ ζήλου ἔγραψε πρὸς

Κολοσ. 2. 11. 12.

πρ. 1. 15.

αὐτοὺς ὁ θεόπνευστος Παῦλος τὰ κατὰ τῆς τοιαύτης διδασκαλίας· καὶ ὅλη μὲν σχεδὸν ἡ πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴ κατὰ ταύτης τῆς ψυχολέθρου διδαχῆς καταφέρεται· ὅμως τὰ σήμερον ἀναγνωσθὲν αὐτῆς μέρος φανερῶς ἀποδεικνύει, ὅτι μετὰ τὴν Χριστοῦ παρουσίαν περιττή ἐσιν ἡ περιτομή· καλὴ δὲ καὶ ὡφέλιμος ἡ κατανόησις τῶν ἀναγνωσθέντων, μάλιστα, ἐπειδὴ ἀχρι τῆς σήμερον εύρισκεται γένος δλόκληρον, βασιλεῦον ἐν τῇ Ἀβυσσηνίᾳ, εἴτουν Χαμπεσίᾳ, οἵτινες τοσοῦτον τυφλώτημοιν, ὡς καὶ μετὰ τὴν τοσοῦτον φανερὰν διδασκαλίαν τοῦ Παύλου κατὰ τῆς περιτομῆς πιεύουσι μὲν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ βαπτίζονται, πλὴν καὶ περιτέμνονται κατὰ τὸ ιουδαικὸν ἔθος. Ἡ δὲ κατανόησις καρπός ἐσι τῆς προσεκτικῆς ἀκροάσεως τῆς ἑρμηνείας· καὶ ἡμεῖς μὲν προβάλλομεν τὴν ἑρμηνείαν, ὅμεις δὲ ἀκούσατε ταύτην μετὰ προσοχῆς, ἵνα κατανοήσητε τὰ ἑρμηνευθέντα, τρυγήσητε τοὺς καρπούς τῆς γνώσεως.

Ἄδελφοι, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν Γαλ. 6. 15. γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ.

Θεοδώριτ. Τὶ σημαίνει τὸ, «Πηλίκοις γράμμασι»; Τινὲς μὲν λέγουσιν, δτὶ σημαίνει μεγάλα γράμματα· τινὲς δὲ, γράμματα δύσμορφα, καθότι ὁ Παῦλος οὐχ ἦν καλλιγράφος. **Αλ-**
Χριστ. **Θεοφύλ.** **καὶ Οἰκουμ.** **καὶ Νεώτερ.** λοι δὲ λέγουσιν, δτὶ σημαίνει τὸ πολύστιχον τῆς ἐπιστολῆς, καὶ ἄλλοι, τῶν νοημάτων τὸ ὑψος· «Ἐγραψα λέγει, τῇ ἐμῇ χειρὶ». Τὰς μὲν ἄλλας ἐπιστολὰς αὐτοῦ ὑπηγόρευεν, ἄλλος δὲ ἔγραψε· τοῦτο δὲ φανερόν ἐστιν ἐκ τούτων τῶν λόγων, τῶν ἀναγινωσκομένων

Ἰωάν. **22.** ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ· «Ἀσπά-
» ζουμι ὑμᾶς ἐγὼ Τέρτιος, ὁ γράφας τὴν ἐ-
» πιστολὴν, ἐν Κυρίῳ». Ἐτι δὲ καὶ ἐκ τού-
του τοῦ λόγου τοῦ ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς Κο-
1. **Κορ.** **16.** **ρινθίους,** καὶ ἐν τῇ πρὸς Κολοσσαῖς, καὶ
Κολ. **4.** **21.** **ἐν τῇ** **δυτέρᾳ** πρὸς Θεσσαλονικεῖς· «Ο

2. Θεσ. **3.** **17.** » ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου». Τοῦτο δὲ ἐπεῖχε τόπον ὑπογραφῆς, καὶ ἐσήμαι-
νεν; δτὶ ταῦτα τὰ λόγια ἴδια χειρὶ ἔγραψεν ὁ Παῦλος, τὰ δὲ λοιπὰ ἄλλος, διὸ καὶ ἐλε-
γεν· «Ο ἐστὶ σημεῖον ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ-
» οὗτῳ γράφω». Ἐποιεὶ δὲ τοῦτο διὰ τοὺς πλάττοντας ἐπιστολας ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐ-
τοῦ, καὶ πλαγῶντας τοὺς εὐσεβεῖς· διὸ ἐ-

2. Θεσ. **2.** γραφε πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς· «Εἰς τὸ
» μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ
» γοὸς, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύμα-
» τος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δὶ ἐπιστολῆς,
» ὡς δὶ ἥμῶν». Ὅτι δὲ τὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴν τῇ ἴδιᾳ αὐτοῦ χειρὶ ἔγραψεν, οὐ-
δεμία ἐστὶν ἀμφιβολία· καὶ τινὲς μὲν λέ-
γουσιν, δτὶ δλην τὴν ἐπιστολὴν δὶ ἴδιας
Χριστ. **Θεοδ.** χειρὸς ἔγραψε· τινὲς δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ, ἵδετε πηλίκοις, ἔως τέλους. Ὁμοίως δὲ ἴδιοχειρῶς

ἔγραψε καὶ τὴν πρὸς τὸν Φιλήμονα ἐπιστο- θεοφ. καὶ λήν· διότι καὶ ἐν αὐτῇ ἀναγινώσκομεν τὸ, **Οἰκουμ.** **Ιεράν.** ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ». Τοῦ· **Φα.** **1. 19.** τὸ δὲ συνέδη εἴτε ἐπειδὴ οὐκ εἶχε τότε ἔτοιμον γραφέα, εἴτε ἐπειδὴ ἤθελεν ἰσχυ- ροποιῆσαι περισσότερον τὰ γραφόμενα· ὅθεν καὶ ἐλεγε. Βλέπετε, δτὶ διὰ τῆς ἴδιας μου χειρὸς ἔγραψα ὑμῖν ταῦτα, καὶ μὴ καλλι- γράφω, ἀλλὰ δύσμορφα σχηματίζω γράμ- ματα.

«Οσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν **Γαλ.** **ε.** **12.** σαρκὶ, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς πε- ριτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυ- ρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται.

«Οσοι θέλουσι, λέγει, εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκὶ», ἥγουν ἀρέσαι εἰς τοὺς ἀνθρώ- πους, καὶ ἀναπαυθῆναι σωματικῶς, ἐκεῖνοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα μόνον σκοπὸν ἔχοντες, ὅστις ἐστὶν, «Ιγα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται», τουτέστιν, ἵνα μὴ πάσχωσι διωγμοὺς; ὡς πιστεύοντες εἰς τὸν ἐσταυρω- μένον Χριστόν· περὶ οὖ σημείωτον, δτὶ οἱ τῆς Ῥώμης αὐτοκράτορες, ὁ Καῖσαρ καὶ ὁ Αὔγουστος καὶ δ Τιβέριος, ἐπέτρεψαν, ἵνα οἱ ὑπὸ τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν ζῶντες Ιου- δαιοὶ πολιτεύονται κατὰ τὴν ἑαυτῶν θρη- σκείαν, καὶ πράττωσι τὰ τοῦ νόμου αὐτῶν ἔθιμα· δσοι οὖν περιετέμνοντο, ἐκεῖνοι ἐλο- γίζοντο Ιουδαιοί, καὶ ἐπίστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· καθότι ἡ περιτομὴ ἦν ἐπίσημον σημεῖον καὶ ἀπόδειξις τοῦ ιουδαϊ-

σμοῦ· διὸ οἱ ψευδαπόσολοι, οἱ τοὺς Γαλάτας πλανῶντες, θέλοντες φυγεῖν τοὺς διωγμοὺς, ἡνάγκαζον τοὺς πιστοὺς, ἵνα περιτέμνωνται· διότι βλέποντες αὐτοὺς Ἰουδαῖοί τε καὶ ἔθνικοὶ οὐ μόνον φυλάττοντας τὴν περιτομὴν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἀναγκάζοντας περιτέμνεσθαι, οὐδόλως ἐδίωκον αὐτούς.

^{Γαλ. 6, 13} Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχήσωνται.

^{Γαλ. 5, 3} Διὰ τί οὐδὲ αὐτοὶ οἱ περιτεμνόμενοι φυλάττουσι τὸν νόμον; Διότι ὅστις περιτέμνεται, ἔκεινος χρεωστεῖ, ἵνα φυλάξῃ ὅλον τὸν νόμον. «Μαρτύρομαι δὲ πάλιν, οὕτως ἔγραψε πρὸς τοὺς αὐτοὺς Γαλάτας ὁ Παῦλος, παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, δτὶ » ὁφειλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιεῖσθαι».

Αὐτοὶ δὲ, λέγει, οἱ διδάσκαλοι ὑμῶν οἱ περιτεμνόμενοι, μόνην τὴν περιτομὴν ἐκπληροῦσιν, ἀναγκάζοντες καὶ ὑμᾶς περιτέμνεσθαι· περὶ δὲ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀλλων νομικῶν παρατηρημάτων οὐδεμίαν ἔχουσι φροντίδα. Τοῦτο δὲ μόνον θέλουσιν, ἵνα δηλονότι καὶ ὑμεῖς περιτέμνησθε, «ἵνα » καυχῶνται ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ», Ἡγουν διὰ τὴν περιτομὴν τῆς σαρκὸς ὑμῶν, κηρύττοντες, ὅτι ἐπεισαν ὑμᾶς περιτμηθῆναι, καὶ ἐπομένως φεύγωσι τοὺς διωγμοὺς καὶ τῶν ἔθνικῶν διὰ τοὺς ὅρους τῶν τῆς Ρώμης αὐτοκρατόρων, καὶ τῶν Ἰουδαίων διὰ τὴν πρὸς τὴν περιτομὴν ἐνλάβειαν· καὶ οἱ

μὲν ψευδαπόσολοι ἔκαυχῶντο, καθότι ἐπειθον τοὺς πιστοὺς, ἵνα περιτέμνωνται· ἀκουσον δὲ ἐν τίνι ἔκαυχατο ὁ ἀληθῆς τοῦ θεοῦ ἀπόστολος·

Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι ^{Γαλ. 6, 14} εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· διὸ οὐ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ.

Καυχάσθωσαν, λέγει, οἱ ψευδαπόστολοι, δτὶ ἐπεισαν ὑμᾶς περιτμηθῆναι· εἰς ἐμὲ δὲ μὴ δώσοι ὁ Κύριος, ἵνα καυχῶμαι ἀλλην καύχησιν, εἴμην τὴν τοῦ σταυροῦ· ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἐγὼ καυχῶμαι, ἐπειδὴ ὁ Χριστὸς κατεδέξατο σταυρωθῆναι ὑπὲρ τῆς σωτηρίας μου, ἐπειδὴ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ ἡλευθέρωσέ με ἀπὸ τῆς τυραννίας τοῦ διαβόλου, καὶ κατέστησέ με κληρονόμον τῆς αἰώνιου αὐτοῦ βασιλείας. Διὰ τῆς δυνάμεως δὲ αὐτοῦ τοῦ σαυροῦ ὁ κόσμος ἐστὶν ἐν ἐμοὶ ἐσταυρωμένος, καὶ ἐγὼ δέ εἴμι ἐσταυρωμένος τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ πῶς τοῦτο; «Οστις οὐδὲ τοὺς διωγμοὺς τῶν ἔθνικῶν, οὐδὲ τὰς καταδρομὰς τῶν Ἰουδαίων φοβεῖται, ὅστις τὴν σωματικὴν ἀνάπτωσιν, τὴν ἐκ τῶν ἀνθρώπων ὑπόληψιν, τὴν τοῦ κόσμου τιμὴν καὶ δόξαν, ἐνὶ δὲ λόγῳ πάντα τὰ ἐγκόσμια λογίζεται σκύταλα, ἵνα Χριστὸν κερδήσῃ· ὅστις εὐδοκεῖ » Ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕδρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ^{Φιλιπ. 3, 3.} ^{2.} ^{Κερ.} » ἐν διωγμοῖς, ἐν στεγοχωρίαις ὑπὲρ Χριστοῦ, καθὼς ὁ ὑπὸ τῆς χάριτος τοῦ σαυροῦ ἐνδυναμούμενος Παῦλος· εἰς ἔκειγον

οὐδὲν δύναται ποιῆσαι ὁ κόσμος, ἀλλ' ὡς πρὸς αὐτὸς ἔστιν ἐσταυρωμένος, ἦγουν νεκρὸς καὶ ἀνενέργητος· κατὰ τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ὁ κόσμος ἦν ἐσταυρωμένος τῷ Παῦλῷ διὸ καὶ ἐλεγεν αὐτός· «Ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται». «Οστις δὲ ὑπὸ τοῦ κόσμου διωκόμενος, ὑδριζόμενος, περιφρονούμενος, ὡς περικάθαρμα καὶ ὡς περίψημα πάντων νομιζόμενος, μεγαλοψύχως καὶ περιχαρῶς ὑπομένει, ὡς ὁ ὑπὸ τῆς δυνάμεως τοῦ σαυροῦ ἐνισχυόμενος Παῦλος· ἐκεῖνον ὁ κόσμος λογίζεται ὡς ἐσταυρωμένον, ἦγουν ὡς νεκρὸν καὶ ἀκίνητον· τοῦτο δέ ἐστι τὸ, «Διὸ» οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καγώ τῷ κό· » σμῳ».

<sup>1. Κρ. 4.
13.</sup>

^{Πα. 6 15.}

Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καὶ κτίσις.

<sup>Ἐφρ. 4.
22. - 25.</sup>

Τί ἐστιν ἡ καὶ νὴ κτίσις; Οἱ εἰς Χρισὸν πιστεύσαντες, ἀποτίθενται ἐν τῷ ἀγίῳ βα-

<sup>2. Κρ. 5.
17.</sup>

πτίσματι «Τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης», ἀνακαίνιζονται δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς αὐτῶν, καὶ ἐνδύονται «Τὸν καὶ νὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα» ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὀσιότητι τῆς ἀληθείας. Ταῦτα ἐδίδασκε τοὺς Ἐφεσίους ὁ θεηγόρος Παῦλος, ἔγραφε δὲ καὶ πρὸς τοὺς Κορινθίους·

«Ωστε εἴτις ἐν Χριστῷ, καὶ νὴ κτίσις, τὰ ἀρχαῖα παρῆλθον, ἵδον γέγονε καὶ νὰ τὰ πάντα». Ταῦτα διδάσκουσιν, ὅτι καὶ νὴ ἐστὶν ἡ ἀποβολὴ τῆς παλαιᾶς σαρκικῆς καὶ

πεπλανημένης πολιτείας, καὶ οἰκοδομὴ ζωῆς νέας πνευματικῆς καὶ εὐαγγελικῆς κατὰ μιμησιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὅθεν λέγει ὁ πανεύφημος ἀπόστολος, ὅτι οὐδεμίαν δύναμιν ἔχει, οὐδὲν δύναται κατορθῶσαι οὔτε ἡ περιτομή, οὔτε ἡ ἀκροβυστία, ἀλλ' ἡ εὐαγγελικὴ ζωὴ τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει δύναται σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Καὶν περιτετμημένος ὑπάρχης, καὶν ἀπερίτμητος, τοῦτο οὐδὲν ἰσχύει. Ἐὰν δὲ, πιστεύσας εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν, ἀποβάλλης τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τῆς ἀμαρτίας, ἐνδυθῆς δὲ τὸν νέον τῆς ἀρετῆς, ὁ τοιοῦτος ἀνακαινισμὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι προξενεῖ σοι τὴν αἰώνιον σωτηρίαν.

Kai ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοι-Γαλ. 6:16.
χήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ.

Κανόνα λέγει τοὺς ὄρους ταύτης τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, 'δὶ ής ἐφανέρωσεν, ὅτι οὐδὲ ἡ περιτομή, οὐδὲ ἡ ἀκροβυστία, ἀλλ' ὁ διὰ τῆς εἰς Χρισὸν πίσεως ἀνακαινισμὸς ὥφελει καὶ σώζει τὸν ἄνθρωπον· καὶ διὰ μὲν τοῦ, «Ἐπ' αὐτοὺς ἡ δηλοποιεῖ τοὺς ἐξ ἔθνῶν πιστεύσαντας· διὰ δὲ τοῦ, «Ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ», τοὺς ἐκ τοῦ Ἰσραηλίτικοῦ γένους πιστεύσαντας, καὶ διὰ τῆς πίστεως τέκνα θεὸν γενομένους. Ἐπεύχεται δὲ καὶ εἰς τοὺς ἔθνικους, καὶ εἰς τοὺς Ἰσραηλίτας τοὺς πιστοὺς, καὶ κατὰ τὸν ὄρον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ περιπατοῦντας, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ. «Οσοι, λέγει, ἐκ τῶν ἔθνῶν πιστεύσαντες, περι-

πατήσωσι κατὰ τὸν κανόνα ταύτης τῆς διδασκαλίας μου, ἐστω ἡ εἰρήνη καὶ τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ μετ' αὐτῶν, ὅμοίως καὶ μετὰ τῶν Ἰσραηλιτῶν, τῶν διὰ τῆς πίστεως οἰκειωθέντων τῷ θεῷ.

^{πα. 6. 17.} Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου

^{18.} βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Ἄρα γε ἐξ ἀμελείας ἀποβάλλει τοὺς κόπους; ἀρά γε ἐξ τοῦ βάρους καὶ τῆς δύνης τῶν πληγῶν ἀτονίσας, οὐ δύναται κόπους βαστάζειν, καὶ διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἀπωθεῖται; Μὴ γένοιτο. Πῶς; ὁ ζήλου πνέων καὶ ἀγάπης, ἥδυνατο γικηθῆναι ὑπὸ τῆς ἀμελείας; ἡ πῶς ἡτόνισεν ὁ ἐν τοῖς παθήμασιν

^{κα. 1.} αὐτοῦ χαίρων; Παρήγγειλεν ὁ παμμακάριστος, ἵνα μηδεὶς ἐμβάλῃ αὐτὸν εἰς κόπους περὶ τοῦ ζητήματος τῆς περιτομῆς, ὅπως ἐπιστηρίξῃ τὸν κανόνα τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ, καὶ πληροφορήσῃ, ὅτι ἡ τοιαύτη διδασκαλία οὐδεμίαν μεταβολὴν ἐπιδέχεται;

καὶ μυρίους προξενήσωσιν αὐτῷ κόπους. Καθὼς δὲ οἱ στρατιῶται πρὸς ἀπόδειξιν τῆς πιστῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας προβάλλουσι τὰ δείγματα τῶν ἐν τῷ σώματι αὐτῶν τραυμάτων, οὕτω καὶ αὐτὸς πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος προβάλλει τὰ ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ στίγματα, ἥγουν τὰ σημεῖα τῶν πληγῶν, ὃσας ὑπέμεινε, κηρύττων τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν· λέγει δὲ πρὸς αὐτοὺς διὰ τῶν προκειμένων λόγων· ἔχετε, ὡ Γαλάται, τὰ σημεῖα τῶν μωλόπων τοῦ σώματός μου μαρτυρίαν ἀρκετὴν καὶ ἀπόδειξιν βεβαίαν περὶ τοῦ, ὅτι καὶ ἐκήρυξα καὶ ἔγραψα ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· εὐλαβήθητε οὖν ταῦτα τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ στίγματά μου μηδεὶς δὲ ἀμφιβαλλέτω εἰς τὸ ἐξῆς, μηδὲ ἐνοχλείτω με, ἐλπίζων μεταβολὴν εἰς δσα ἐδίδαξα. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, δι εὐχῆς κατὰ τὸ σύνηθες αὐτῷ ἐπισφραγίζει τὴν πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολὴν, δεόμενος, ἵνα ἡ χάρις τοῦ θεοῦ ἐλθοῦσα ἐπὶ τὴν ψυχὴν αὐτῶν, στηρίξῃ αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν ὅπ' αὐτοῦ διδαχθέντων. « Ἡ χάρις, λέγει, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί ἀμήν ».